

"Ja, što sam da sam, ja sam ovaj otok, to znam. Oduvijek sam to. Neka sve drugo prođe, smjese i mnogoznačnosti. Jedna jasna boja neka me preplavi, samo jedna. Na otoku cijelog djetinjstva mišljah da je more početak i svršetak; bijaše prisutno u svakom mom oku, u riječi, i kada kasnije gledah cure i druge pejzaže. Od toga kao da nisam mogao i ne mogu, kada progovorim, osloboditi riječi soli i joda, pa sam šutio koliko sam mogao. Da me neka mistična veza s ovom morinom veže, to sam tek kasnije shvatio kada je dugo ne gledah. Ne bez bojazni pitam se: hoću li ikada moći vidjeti pejzaž bez tih boja akvamarinskih?" (Danijel Dragojević: *Prepoznavanja*, iz zbirke eseja *Izmišljotine*, 1976.)

Fr. 2. - "Zato valja slijediti ono što je zajedničko. Ali iako je logos zajednički, većina živi tako kao da svatko ima svoju vlastitu pamet."

Fr. 89. - "Budni imaju jedan zajednički svijet, a oni koji spavaju okreću se svatko ka svom vlastitom." (Heraklit: *Fragmenti iz knjige O prirodi*, Dragojević ih komentira u svojim esejima)

Baš u vrijeme razmišljanja o prijavljivanju na radionicu pod ruke su mi došli eseji Danijela Dragojevića iz kojih sam izvukla navedene ulomke. I baš su mi se ti ulomci učinili zgodnima da objasnim svoju motivaciju za sudjelovanje na istoj. Ja sam, kao i Dragojević, rođena i odrasla u Veloj Luci na otoku Korčuli i, kao i on, ja jesam svoj otok i ne mogu se osloboditi 'boja akvamarinskih'. I kao i on, tek sada, kada studiram u Zagrebu nekoliko godina i više živim van otoka nego na njemu, osjećam tu njegovu prisutnost u sebi i potrebu da ga bolje upoznam i razumijem. Kao dijete 'furešta' koje se, ipak, rodilo na otoku i na njemu odraslo, koje je s otoka često odlazilo u svoj drugi zavičaj tj. zavičaj svojih roditelja, i koje danas s otoka redovito odlazi i vraća mu se, uvijek sam bila fascinirana, i ponekad u jednakoj mjeri zbunjena, navedenim migracijama i međuljudskim odnosima koje one podrazumijevaju. Osim navedenih i drugih migracija koje se na otoku događaju, zanimljivo bi mi bilo proučiti i odnos otočnih zajednica i javnoga dobra jer su to također za mene aktualne teme. Kao student arhitekture i urbanizma svjesna sam važnosti javnog prostora i njegovoga načina korištenja, a u svojem mjestu svjedočim vrlo upitnim odnosom prema istome. Osim znanja o oblikovanju prostora koje stječem na fakultetu, voljela bih naučiti više o prostoru kao resursu odnosno o njegovom upravljanju u ekonomskom i političkom smislu, a u okvirima zajednice slične onoj kojoj pripadam. Iako su brojni otočani uspavani i žive kao otoci na otoku, ima i onih koji žive svjesni granica/ograničenja/ograničenosti otoka (svaka od ovih riječi odgovara u nekom smislu) i pronalaze načine da ih savladaju. Želim se potruditi da se formiram u osobu koja pripada ovoj drugoj grupi i steći znanja koja će mi to omogućiti, a mislim da bi ova radionica bila dobar korak u tome smjeru.